

който му бѣше пратилъ за противъ Олимпияда, та каза Александръ че не знае Антипатръ що прави, защото една майчина сълза може да заличи даже десетъ хиляди писма.

§ 40. Прочее, царъ Александръ като виждаше че ония, които бѣха около него бѣха се прѣдали на раскошество, и поради диетата и скъпоценнитѣ имъ дрѣхи още бѣха станали и нестерпими, тѣй напримеръ Агнонъ Тиевскій ¹, бѣше турилъ на бутушитѣ си сребърни гвоздие, а пакъ Леонатъ, който бѣше войвода още отъ врѣмето на Филиппа, та за упражнение на дружината си докарваше пѣськъ съ много-бройни камили отъ Египетъ, а Филотъ ² обаче, имаше за сто стадий (петъ часа) расстояние дворове за ловъ; а за мазванието за въ хамамътъ употрѣбляваха мира, когато по прѣди нѣмаха нито даже дървено масло, водеха още съ тѣхъ и слуги, на които длъжността имъ бѣше за да ги триятъ и украшаватъ, но Александръ доста мудро и кратко ги изобличи; като имъ казваше че чудно му бѣше т. е. какъ слѣдъ като бѣха воювали толкозь много ония хора та не си припомнуваха, че побѣдителитѣ спхтъ по-сладко отъ побѣждаемитѣ; и че не сравняваха своятъ си животъ съ онзи на Перситѣ, защото мислеше той че най-голѣмото

1) Единъ отъ дворецътъ на Александра отъ градъ Тео въ Иония.

2) Синъ на Пармениона, а войвода на Александра.